

Goldgruber Sámuel Halotti Anyakönyvi Kivonata

Tolna

Halotti anyakönyvi kivonat.

Halott név	A halott születési ideje (év, hó, nap)	Az elhunyt család és utónev, név (születési, lakóhely)	Az elhunyt			Az elhunyt anyjának családja és utónev	Az elhunyt anyjának születési ideje (év, hó, nap)	A halál oka
			életkor	életkor	életkor			
Goldgruber Sámuel	1907. március 5.	Goldgruber Sámuel Körményi utca Pálfa	71	71	Goldgruber Sámuel anyja nevével ismeretlen		Puldo-gyulladás	
A halott anyjának születési ideje (év, hó, nap)		A halott anyjának születési ideje (év, hó, nap)		A halott anyjának születési ideje (év, hó, nap)		A halott anyjának születési ideje (év, hó, nap)		

18. 1. 11.

Ez a hivatalos okirat, nagyapám, Goldgruber Sámuel halotti anyakönyvi kivonata. Pálfán halt meg, 1907. március 5-én tüdőgyulladásban. 71 évet élt.

Az apai nagyapámat Goldgruber Sámuelnek hívták. A Tolna megyei Pakson született 1836-ban Arra már nem emlékszem, hogy hányan voltak testvérek. Nem tudom, mikor került Pálfára, de az élete nagy részét ott élte le. Azt nem tudom, hogy mekkora zsidó közösség élt Pálfán, de imaház volt, zsinagóga nem.

A nagyapának volt egy kocsmája és egy mészárszéke Pálfán. Az Arany János utcában laktak, és a saját házában volt a kocsmá és a mészárszék is. A kocsmá csak addig létezett, amíg nagyapám élt, 1907-ig. Pálfán halt meg 71 éves korában, tüdőgyulladásban. Amikor meghalt, a kocsmá megszűnt, és Áron nevű fia örökölte meg, és vitte tovább a mészárszéket. A nagyapa szép magas ember volt, szőke hajjal. Nem hordott kópát, pajesza sem volt. Neológ vallású volt, mint a Goldgruberek általában. Járt templomba, pénteken gyertyát gyújtott, és a nagyobb ünnepeket megtartotta. Magyar zsidónak tartotta magát. Az 1848-as szabadságharcban tevékenyen részt vett. A magyar haza iránti hűség és tisztelet egyébként az egész családban jellemző volt, később apám is boldogan vett részt mindkét világháborúban. A magyar zsidók a Habsburgok alatt igen nagy szabadságot élveztek. A nagyapát nagyon szerették a faluban. Azt tudom, hogy mindenkivel jóban volt, a gyerekeket nagyon szerette, és mesélt a szabadságharcos élményeiről. Obsitos történeteket mesélt általában.

A nagyapám idejében a kocsmá és a mészárszék párhuzamosan működött, és a mészárszék volt a "kisebb". Én már csak a mészárszéket ismertem. Volt a boltján felirata, de már nem tudom a nevét. A nagyapá árult, nem ő dolgozta fel a húst. Voltak segédei, később pedig a fiai segítettek a hús feldolgozásánál. A segédek is zsidók voltak. Az volt az érdekes ebben a mészárszékben, hogy nem volt kóser. Én úgy tudom, hogy ennek semmi különösebb oka nem volt. Ez természetes volt nekik. A nagyapá idejében nem vagyok teljesen biztos abban, hogy nem volt-e kóser, de később már biztos nem volt az. A disznóhúst is feldolgozták. Azért olyan nagy disznóvágás persze nem volt

ott, az is biztos. A háború után viszont már isteni hurkákat és kolbászokat csináltak az én unokatestvéreim is. Azt gondolom, hogy ha kóser lett volna a mézárszék, nem lett volna nagy a forgalmuk, a helyiek nem vásároltak volna tőlük.